

« کلام رسول » و « کلام الله » با اینکه « یکی » است اما « دو بیان » دارد:

قرآن می‌فرماید: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ** (نساء/۵۹)
« ای اهل ایمان؛ از (کلام) خدا اطاعت کنید و از (کلام) رسول (او) و اولیاء امرتان (نیز باید) اطاعت کنید ... »
« **تکرار** » کلمه « **أَطِيعُوا** » حکایت از این دارد که « **قرآن** » فقط « **کلیات کلام الله** » را بیان می‌کند و
« **آئین‌نامه اجرائی آنها** » در « **بیان** » و « **سنت رسول اکرم** » صلی الله علیه و آله « **تبیین** » می‌شود،
لذا « **سخنان و احکام و روش رسول** » را هرگز « **نباید** » در « **متن قرآن** » جستجو کرد.

و قرآن می‌فرماید: **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ...** (محمد/۲)
« آنها (کلام الله را) پذیرفتند و عمل صالح انجام دادند و آنچه بر محمد صلی الله علیه و آله نازل شده را نیز پذیرفتند .. »
« **تکرار** » کلمه « **آمَنُوا** » حکایت از این دارد که ایمان به « **خدا، غیب، آخرت و قرآن** » کافی نیست
زیرا مؤمنان علاوه بر « **ایمان به خدا و آخرت و عمل به قرآن** » باید « **بیانات و سنت رسول اکرم** »
صلی الله علیه و آله را نیز « **بپذیرند** » و « **سبک زندگی** » خود را با آن « **رسول منصوب** » تطبیق دهند.
چون « **کلام رسول** » هم مانند « **قرآن** » از « **وحی** » است و بر مبنای « **هوای نفس** » ایشان نیست.
قرآن می‌فرماید: **وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (۳) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ** (نجم/۴)

پس با اینکه « **کلام خدا** » و « **کلام رسول** » در « **یک راستا** » هستند اما « **یکی نیستند** »، یعنی
« **عین** » کلمات و احکام ایشان در قرآن نیست. (مثلاً تعداد رکعات نماز و احکام روزه و حج در قرآن نیامده است).
پس اگر فردی « **إِدْعَا** » کند که « **قرآن کافیت** » (= حسبنا کتاب الله)، او یا « **قرآن** » را « **نخوانده** »
و « **آیات بالا** » را « **ندیده** » یا « **منکر نبوت و رسالت** » است و بر سر خودش « **شیره** » می‌مالد.
قرآن این افرادی که « **می‌پندارند و ادعا** » دارند « **خدا و آخرت** » را قبول دارند اما خود را « **ملزم** » به
« **ایمان، اطاعت و تبعیت** » از « **نبوت و رسالت** » نمی‌دانند، « **غیر مؤمن و خود فریب** » می‌نامد:

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ: آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ (بقره/۸)

(و برخی از مردم می‌گویند: ما به خدا و روز قیامت ایمان آوردیم، اما آنها « **مؤمن نیستند** »)

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ (بقره/۹)

(آنها (می‌پندارند) خدا و اهل ایمان را « **فریب می‌دهند** » اما فقط « **خود** » را « **فریب** » می‌دهند اما)
خدایا؛ اُنس و فهم و ما را با قرآن صامت و قرآن ناطق روزافزون فرما و ما را از خودفریبان قرار نده.